

זוהר היומי

זוהר שמות – דף צ"ה ע"א

פרשת משפטים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (צ"ד ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

כל ארחא.

תרגום לעברית

רבי חייא ורבי יוסי נפגשו לילה אחד במגדל צור. התארחו שם ושמוחו זה בזה. אמר רבי יוסי, כמה שמחתי שראיתי פני השכינה, שעכשו בכל הדרך הזאת הצטערתי בזמן אחד סוחר שהיה שואל אותי כל הדרך:

טקסט הזוהר

מאן הוא נחשא, דפרח באורא, ואזיל בפרודא, ובין כה ובין כה, אית נייחא לחד נמלה, דשכיב בין שנוי. שרי בחבורא וסיים בפרודא. ומאי איהו נשרא, דקא מקננא, באילן דלא הוה. בנוי דאתגזלו, ולאו מן בריין. דאתבריו באתר דלא אתבריו. כד סלקין נחתין, כד נחתין סלקין. תריין דאינון חד, וחד דאינון תלתא. מהו עולימא שפירתא, ולית לה עיינין, וגופא טמירתא ואתגליא, איהי נפקת בצפרא, ואתכסיאת בימא. אתקשטת בקשוטין דלא הו.

מי הוא נחש הפורח באויר והולך בפרוד, ובין כה ובין כה יש מנוחה לנמלה אחת ששוכבת בין שניו, התחיל בחבור וסים בפרוד? ומה הוא נשר שמקנן באילן שלא ה'ה? ב'ניו שנגזלו, ולא מהבריות? שנבראו במקום שלא נבראו? כשעולים יורדים, כש'יורדים עולים? שנים שהם אחד, ואחד שהם שלש? מה זה עלמה יפה ואין לה עינים, והגוף נסתר ומתגלה? היא יוצאת בפקר ונתכפית ביום, ומתקשטת בקשויטים שלא היו?

טקסט הזהיר

כל דא שאיל בארחה, ואצטערנא. והשתא אית לי נייחא. דאילו הוינא כחדא, אתעסקנא במלי דאורייתא, מה דהוינן במלין אחרנין דתהו. אמר רבי חייא, וההוא סבא טייעא, ידעת ביה כלום. אמר ליה, ידענא, דלית ממשו במלוי. דאילו הוה ידע, יפתח באורייתא, ולא הוה ארחה בריקנייא. אמר רבי חייא, וההוא טייעא אית הכא, דהא לזמנין באינון ריקנין, ישכח גבר וגין דדהבא. אמר ליה, הא הכא איהו, ואתקין חמריה במיכלא.

תרגום לעברית

כל זה שאל בדרה, והצטערתי. ועכשו יש לי מנוחה. שאלו היינו כאחד, התעסקנו בדברי תורה מה שהיינו בדברים אחרים של תהו. אמר רבי חייא, ואותו זקן סוחר ידעת בו משהו? אמר לו, ידעתי שאין ממש בדבריו, שאלו ה'ה יודע, יפתח בתורה, ולא ה'יתה הדרך בריקנות. אמר רבי חייא, ואותו הסוחר ישנו כאן, שהרי לפעמים באותם הריקנים ימצא איש פעמוני זהב. אמר לו, הרי הוא כאן, והתקין חמורו למאכל.

קרו ליה, ואתא לקמיהו. אמר לון, השתא תרין אינון תלת, ותלת אינון כחד. אמר רבי יוסי, לא אמינא לה, דכל מלווי ריקנין, ואינון בריקנייא, יתיב קמיהו.

תרגום לעברית

קראו לו ובא לפניו. אמר להם, כעת שנים הם שלשה, ושלשה הם כאחד. אמר רבי יוסי, ולא אמרתי לה שכל דבריו ריקנים והם בריקנות!? ישב לפניו.

טקסט הזוהר

אמר לון רבנו, אנא טיעא אתעבידנא, ומיומין זעירין, דהא בקדמיתא לא הוינא טיעא, אבל ברא חד זעירא אית לי, ויהבית ליה בבי ספרא, ובעינא דישתדל באורייתא. וכד אנא אשכחנא חד מרבנן דאזיל בארשא, אנא טעין אבתריה, והאי יומא, חשיבנא דאשמע מלין חדתין באורייתא, ולא שמענא מדי.

תרגום לעברית

אמר להם, רבותינו, אני נעשיתי סוחר, ורק מלפני מעט ימים, שהרי בהתחלה לא הייתי סוחר, אבל בן אחד קטן יש לי, ונתתי אותו לבית הספר, ואני רוצה שיעסק בתורה, וכשאני מוצא אחד מהרבנים שהולך בדרך, אני טוען אחריו, והיום הזה חשבתי שאשמע דברים חדשים בתורה, ולא שמעתי דבר.

טקסט הזוהר

אמר ר' יוסי, בכל מלין דשמענא דקאמרת, לא תוהנא, אלא מחד. או אנת בשטותא אמרת, או מלין ריקנין אינון. אמר ההוא סבא, ומאן איהי. אמר עולימתא שפירתא וכו'.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, בכל הדברים ששמעתי שאמרת לא תמהתי, אלא רק מאחד - או שאתה אמרת בשטות, או שהם דברים ריקים. אמר אותו זקן, ומה היא? אמר, נערה יפה וכו'.

פֶּתַח הַהוּא סָבָא וְאָמַר, (תהלים קיח) יִי' לִי לֹא אֵירָא מֶה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם. יִי' לִי בְעֶזְרִי וְגו'. טוֹב לַחֲסוֹת בְּיִי' וְגו'. כִּמָּה טָבִין וְנַעֲיָמִין וְיִקְרִינָן וְעֲלֵאִין מְלִין דְּאוֹרֵייתָא, וְאֲנָא הֵיכִי אֵימָא קָמִי רַבָּנָן, דְּלֹא שְׁמַעְנָא מִפּוֹמִייהוּ עַד הַשָּׁתָא, אֲפִילוּ מְלָה חֲדָא. אֲבָל אֵית לִי לְמִימָר, דְּהָא לֵית כְּסוּפָא כָּלֵל לְמִימָר מְלִי דְּאוֹרֵייתָא קָמִי כָּלֵא.

תרגום לעברית

פֶּתַח אוֹתוֹ זָקֵן וְאָמַר, (תהלים קיח) ה' לִי לֹא אֵירָא מֶה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם. ה' לִי בְעֶזְרִי וְגו'. טוֹב לַחֲסוֹת בְּה' וְגו'. כִּמָּה טוֹבִים וְנַעֲיָמִים וְנִכְבָּדִים וְעֲלִיּוֹנִים דְּבָרֵי הַתּוֹרָה, וְאֲנִי אֵיךְ אִמַּר לִפְנֵי רַבּוֹתֵינוּ, שֶׁלֹּא שְׁמַעְתִּי מִפִּיהֶם עַד עַכְשָׁו אֲפִלוּ דְּבַר אֶחָד?! אֲבָל יֵשׁ לִי לוֹמֵר, שֶׁאִין בּוֹשָׁה כָּלֵל לוֹמֵר דְּבָרֵי תּוֹרָה לִפְנֵי הַכֹּל.

טקסט הזוהר

אֲתַעֲטֵף הַהוּא סָבָא, פֶּתַח וְאָמַר, (ויקרא כב) וּבַת כְּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הִיא בְּתֵרוּמַת הַקִּדְּשִׁים לֹא תֹאכֵל. הָאִי קָרָא, אֲקָרָא אַחֲרָא סְמִיָּה, (ויקרא כב) וּבַת כְּהֵן כִּי תִהְיֶה אֶלְמָנָה וְגֵרוּשָׁה וְזָרַע אִין לָהּ וְשָׂבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ כְּנַעֲוִרְיָהּ מִלְּחָם אָבִיהָ תֹאכֵל וְכָל זָר לֹא יֹאכֵל בּוֹ. הֵנִי קָרָאִי כְּמִשְׁמָעוֹ. אֲבָל מְלִין דְּאוֹרֵייתָא מְלִין סְתִימִין אֵינּוּן

תרגום לעברית

הַתַּעֲטֵף אוֹתוֹ הַזָּקֵן, פֶּתַח וְאָמַר, (ויקרא כב) וּבַת כְּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הִיא בְּתֵרוּמַת הַקִּדְּשִׁים לֹא תֹאכֵל. פְּסוּק זֶה סְמוּךְ עַל פְּסוּק אַחֵר - (שם) וּבַת כְּהֵן כִּי תִהְיֶה אֶלְמָנָה וְגֵרוּשָׁה וְזָרַע אִין לָהּ וְשָׂבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ כְּנַעֲוִרְיָהּ מִלְּחָם אָבִיהָ תֹאכֵל וְכָל זָר לֹא יֹאכֵל בּוֹ. פְּסוּקִים הֵלְלוּ כְּמִשְׁמָעָם, אֲבָל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הֵם דְּבָרִים סְתוּמִים.

וּכְמָה אֵינּוֹן מְלִין דְּחֻכְמָתָא דְּסִתִּימִין בְּכָל מְלָה וּמְלָה דְּאוֹרֵייתָא, וְאִשְׁתְּמוּדְעוֹ, אֵינּוֹן לְגַבֵּי חֲפִימִין, דִּינְדְעִין אַרְחִין דְּאוֹרֵייתָא. דְּהָא אוֹרֵייתָא לָאו מְלִין דְּחֻלְמָא אֵינּוֹן, דְּקָא אֶתְמַסְרֵן לְמֵאן דְּפֶשֶׁר לֹון, וְאֶתְמַשְׁכֵּן בְּתֵר פּוּמָא, וְעַם כָּל דָּא אֶצְטְרִיכוּ לְמַפְשֵׁר לֹון לְפֻנֵּם אַרְחוּי. וְיָמָּה אִי מְלִין דְּחֻלְמָא אֶצְטְרִיכוּ לְמַפְשֵׁר לֹון לְפֻנֵּם אַרְחוּי, מְלִין דְּאוֹרֵייתָא דְּאֵינּוֹן שְׁעִשׁוּעִין דְּמִלְכָּא קִדִּישָׁא, עַל אַחַת כְּמָה וּכְמָה דְּאֶצְטְרִיכוּ לְמַהֲרָה בְּאַרְחָה קְשׁוּט בְּהוּ, דְּכַתִּיב, (הושע יד) כִּי יִשְׂרָאֵל דִּרְכֵי יְיָ וְגו'.

תרגום לעברית

וּכְמָה הֵם דְּבָרֵי חֻכְמָה שְׁסִתוּמִים בְּכָל דְּבָר וְדְבָר שְׁבִתוּרָה, וְנוֹדְעִים לְאוֹתָם הַחֻכְמִים שְׂיוֹדְעִים דְּרְכֵי הַתּוֹרָה, שְׁהָרִי הַתּוֹרָה אֵינָם דְּבָרֵי חֲלוּם הֵם, שְׁנִמְסְרוּ לְמִי שְׁפוּתֵר אוֹתָם וְנִמְשָׁכִים אַחֲרֵי הַפֶּה, וְעַם כָּל זֶה צָרִיךְ לְפִתֵּר אוֹתָם לְפִי דְרָכָם. וְיָמָּה אִם דְּבָרֵי חֲלוּם צָרִיךְ לְפִתֵּר אוֹתָם לְפִי דְרָכָם - דְּבָרֵי הַתּוֹרָה שֶׁהֵם שְׁעִשׁוּעֵי הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ עַל אַחַת כְּמָה וּכְמָה שְׁצָרִיכִים לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ אֱמֶת בָּהֶם, שְׁכַתּוּב (הושע יד) כִּי יִשְׂרָאֵל דִּרְכֵי ה' וְגו'.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (צ"ה ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

הַשְׁתָּא אֵית לְמִימָר, וּבֵת כְּהֵן, דָּא נִשְׁמָתָא עֲלָאָה, בְּרִיתִיה דְּאַבְרָהָם אָבִינוּ קִדְמָאָה לְגִיּוֹרִין, וְאִיהוּ מְשִׁיחָה, לָהּ לְהָאִי נִשְׁמָתָא מֵאַתֵּר עֲלָאָה. מַה בֵּין קָרָא דְאַמֵּר וּבֵת אִישׁ כְּהֵן, וּבֵין קָרָא דְאַמֵּר וּבֵת כְּהֵן, וְלֹא כְּתִיב אִישׁ. אֲלָא, אֵית כְּהֵן דְּאַקְרִי אִישׁ כְּהֵן, וְלֹא כְּהֵן מִמֶּשׁ. וְעַל אַרְחָא דָּא, הָוָה (אִישׁ) כְּהֵן, וְהָוָה סָגֵן, וְהָוָה כְּהֵן גָּדוֹל, וְהָוָה כְּהֵן דְּלֹא אִיהוּ גָּדוֹל. כְּהֵן סֵתָם, רַב וְעֲלָאָה יִתִּיר מֵאִישׁ כְּהֵן. וְעַל דָּא אֵית נִשְׁמָתָא,

עכשו יש לומר, ובת כהן - זו הנשמה העליונה, בתו של אברהם אבינו ראשון לגרים, והוא מושך את אותה נשמה ממקום עליון. מה בין פסוק שאמר ובת איש כהן, ובין פסוק שאמר ובת כהן, ולא כתוב איש? אלא יש כהן שנקרא איש כהן, ולא כהן ממש. ועל הדרך הזה היה (איש) כהן, והיה סגן, והיה כהן גדול, והיה כהן שאינו גדול. כהן סתם גדול ועליון מאיש כהן. ועל זה יש נשמה, ויש רוח, ויש נפש.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.